

ÚTRAVALÓ

Győr – Tordas – Martonvásár

XIII. évf. 12-13. szám

2024. március 28-29.

Nagycsütörtök

„Aki eszi az én testemet és issza az én véreimet, annak örök élete van.” Jn 6,54

Az elmúlt időszakban a böjt pusztájába hívtalak benneteket, hogy az Isten népe vándorlásából együtt tanuljunk az Istenre figyelmet, a teljes ráhagyatkozást. S ahogy most, a nagycsütörtökhöz érkezve elénk jön az egyik legizgalmasabb ige, amely az úri szent vacsora titkáról és értelméről beszél, annak történetében azt látjuk, hogy Jézus éppen a pusztai vándorlás egyik eseményéből kiindulva tanítja a tőle mennyei kenyeret kérő sokaságot. Nem véletlen vannak előttünk az Igék!

János evangélista helyzete és látása – amely hiszem, segít bennünket jobban megértenünk az Ige üzenetét – abból fakad, hogy már több évtized telt el Jézus megjelenése és tanítása óta. Az Isten Lelke segítségével olyan összefüggésekre ébredtek rá, amely az események sűrűjében nem voltak még csak felfoghatóak sem a számukra. Kellett idő, hogy összeálljon a kép – több ízben tesz erről említést az evangélista. A mi élettapasztalatunk is ez: egy-egy nehéz helyzetben, a próbák alatt nem, vagy csak nehezen látjuk át az eseményeket. Utóbb több minden megvilágosodik, helyére kerül, értelmet nyer. A felolvasott igék mögött már ez az összetett látás mutatkozik meg, melyet Jézusról vall a bizonyágtévő.

Jézus a mennyei táplálék. Az Atyától érkezik, ahogy a manna a pusztában. Azonban míg a földi éhség csillapítására szolgált, addig az Úr Jézus teste és vére a lélek éhségének kielégítésére van. A lélek fő hiánya az Istennel való rendezetlen állapot, a bűn állapota. Magunkban is érezzük, ha van rendezetlen ügyünk, az leterheli mindennapjainkat, meghatározza gondolatainkat, vágyunk a rendezésre. Az embernek ezt a vágyát semmi más nem tudja kielégíteni, csak az Úr Jézus áldozata, az ő testének halálra adása, melyet kiábrázol a kenyér és a bor képével.

A Jézusból való részesedésünk a kapcsolat a mennyeivel. A közös étkezés képe az utolsó vacsora eseményében felhívja a figyelmünket arra, amit itt is említ az Úr: egy család vagyunk, méghozzá az Isten családja. Az asztalközösség ahogy abban a korban, úgy népünk számára is a család közösségét, az összetartozók egységét jelentette. Ahogy a szeretetvendégség, az agapé jelenti a testvérek közösségét, úgy az úrasztalánál való vendégségünk az Istennel, az atyai házzal való egységet, a mennyeiből való részesedést. És ennek egyenes következménye, hogy a közösség, amely itt a földön elkezdődik, az örökkévalóban folytatódik.

Az úrvacsora a mennyeinek a földi valóságba való megérkezése, a maga titkával, misztériumával. És ez a kapocs, ami minket hozzáköt Jézushoz és rajta keresztül az Atyához – részesülünk mindabból, amit ő a világ megváltásáért tett. Nagypéntek és a feltámadás titka nyílik ki előttünk nagycsütörtök estéjén. Ámen.

Nagypéntek

„...és köntösömre sorsot vetettek...” János 19,24

A nagypéntek eseményét, az Úr Jézus szenvedését látva, mindig megdöbbenő számunkra, hogy a Gonosz milyen korlátlanul tombol ebben a helyzetben. Látjuk lelki szemeink előtt – és műalkotások és a megfilmesítések jóvoltából – azt a kínt, amin az Úr Jézusnak végig kellett mennie. A sajnálat, a gyász, a szomorúság ott van a lelkünkben, valahol érthetetlennek tartjuk, hogy az tökéletes Isten Fia miért jut erre a sorsra. Aki semmi rosszat nem követett el, miért kell ezt szenvednie?

A többi evangélistától eltérően János kevesebb szörnyűséget ír le a keresztre feszítés eseménye kapcsán. Bár róla olvassuk, hogy ott van a kereszttel, mégis bizonyos értelemben messzebb áll. Az evangéliumának jelképe a sas, mely azt fejezi ki, hogy madártávlatból szemléli az eseményeket. Nagyobb összefüggést is láttat, több ez, mint pusztán eseményleírás! Isten hozzánk szóló kijelentése.

János felmutatja, hogy az Úr Jézus végig az Úr Isten terve szerin halad, amint az meg van írva; de nem csak az Úr, hanem még a történet szereplői is! Úgy is, hogy nem tudnak róla. Gondoljunk csak arra a négy katonára, akik épp darabolják a felsőruháját, majd sorsot vetnek köntösére! Biztosak lehetünk abban, hogy ők nem tudtak arról semmit, hogy a Zsoltároknak erről írva van, és azt teszik, ami meg van írva. A tanítványok – ahogy János is – felfedezték az események mögött az Isten tervező

munkáját, akkor erősödtek meg abban, hogy itt nem emberi, hanem a mennyei történelemnek a szemtanúi. Hogy ez az Isten története velünk. Ezért hirdetik számunkra is, mert minket is bevon az ő történetébe: először még talán észre sem vesszük, utóbb visszanézve már tisztábban látszik az ő terve.

Valóban, az események bemutatják az ember bűnét: a tanítvány árulását, tagadását, hűségét és hűtlenségét, a zsidó vallási vezetők hitetlenségét, a politikai élet nyomorúságát, az embertelen kegyetlenkedést, a Sátán tombolását. De éppen ezért van szükség a Názáreti Jézusra, aki főpaphoz illő varratlan köntösben viszi a keresztet a Golgotáig és mutatja be ott a tökéletes áldozatot. A nagypéntek története bemutatja, hogy Istennek mérhetetlen ítélete van mindazon a gonoszságon, amit mi emberek hordozunk szívünkben, szánkban, a kezünkben, és gondolatainkban. Mi 'csak' a testi szenvedés körülményeit láthatjuk Jézuson ezen a napon, a poklot, ami a mi részünk lett volna, nem kell megízlelnünk.

És az Isten itt kibontakozó terve csodálatosan megmutatja, hogy a mi mennyei Atyánk mindent képes megtenni értünk, elveszettekért; megmutatja, hogy Jézusban mennyi szeretet összpontosul amikor mindezt vállalja értünk! Elvégezte hű megváltónk, teljesítette Atyja akaratát, áldott legyen ezért neve örökké! Ámen.

NAGYHETI ALKALMAINK

„Feltámadt a halottak közül.”

2TIM 2,8

Virágvasárnap 10.30 Istentisztelet Gyúron

16.00 Nagyheti agapé Martonvásáron

Nagycsütörtök 18.00 Úrvacsorás istentisztelet Gyúron

Nagypénteki istentiszteletek

9.00 Martonvásár 10.30 Gyúró

Nagyszombat 18.00 Passióolvasás Gyúron

(Márk evangéliuma alapján)

Húsvét vasárnapi úrvacsorás istentiszteletek

9.00 Martonvásár 10.30 Gyúró

Húsvéthétfő 10.30 Úrvacsorás istentisztelet Gyúron

Ünnepi legátus: Kállai Kende

**Ünnepi alkalmainkra szeretettel hívjuk
szeretteivel együtt!**